

ALTIJD BLIJ EN ONBEZORGD?!

Geen commando's maar wéten

ANDRÉ PIET

ALTIJD BLIJ EN ONBEZORGD?!

Geen commando's maar wéten

André Piet

Titel: Altijd blij en onbezorgd?!
Geen commando's maar wéten

Bron: <https://goedbericht.nl/lezingen/altijd-blij-en-onbezorgd>
Samenvatting en opmaak: EON, evangelieomniet.nl
Met schriftelijke toestemming van André Piet, GoedBericht

© 2022 André Piet, goedbericht.nl
Alle rechten voorbehouden

Uitgever: Stichting Evangelie Om Niet, Papendrecht
Cover ontwerp: Art den Boer
Foto cover © AdobeStock

ISSN 3050-4996
NUR 707

Deze uitgave wordt u, in afhankelijkheid van Gods genade,
door *Stichting Evangelie Om Niet* aangeboden.

Voor nadere informatie, vragen of opmerkingen,
kunt u contact opnemen via info@evangelieomniet.nl

INHOUD

1. Verheugen, hoezo dan?	5
2. Het feit dat Jezus Christus Heer is	8
3. Hij is de Heer van allen	10
4. Verblijden in de Heer	13
5. De Heer is nabij	14
6. Een ongelimiteerde Bron van vreugde	17
7. Een geweldige wétenschap	19
8. Met dankzegging bekendmaken	21
9. De vrede van de God	23
10. Het allerbeste einde	26

Bijbelteksten: werkvertaling op basis van
Interlinear Scripture Analyzer, *scripture4all.org*,
tenzij anders aangegeven.

1. Verheugen, hoezo dan?

“Altijd blij en onbezorgd?!”, met zowel een vraagteken als een uitroepteken. Het uitroepteken is waar het om gaat, maar het vraagteken is daarin gelegen dat je je als mens natuurlijk de vraag kunt stellen: is dat wel haalbaar voor ons? Kan een mens altijd blij zijn en óók nog eens altijd onbezorgd?

Je zou jezelf dan af kunnen vragen: gaat het hier over een truc? Is het een techniek die je moet leren om in een bepaalde mentale staat te komen? Een meditatie of een ander kunstje, waardoor je in zo'n toestand geraakt van blijdschap en onbezorgdheid?

Wat ik wil vertellen is: het is geen techniek. Het heeft te maken met een wétenschap. Dat wil zeggen: het is niet iets wat je doet, maar het is iets dat je moet weten om de vruchten ervan te plukken. En dat is ook de reden dat ik u wil meenemen naar een viertal verzen in Filippi 4.

Paulus schreef deze brief aan de Filippiërs, in de streek bij Saloniki en Macedonië. En de kracht van de woorden in Filippi 4 is daarin gelegen, dat Paulus deze brief vanuit de gevangenis schreef. Het feit dat hij, in de gevangenis gezeten, zoveel vreugde heeft!

Er is in heel het Nieuwe Testament geen brief te vinden die zó het accent legt op vreugde en blijdschap en je te verheugen. Nota bene geschreven door iemand die in de gevangenis zat en zoveel had meegemaakt (en ogenschijnlijk ook zoveel reden had om zich zorgen te maken).

Juist het feit dat Paulus dat schrijft – dat hij anderen verblijdt en aanspoort om je te verblijden – geeft aan: dit is niet zomaar ‘uit de hemel komen vallen’ van iemand die geen idee had hoe zwaar en moeilijk het leven kon zijn. Nee, dat wist Paulus heel erg goed en in die omstandigheden schrijft hij deze dingen. Dat geeft ons des te meer reden om onze oren te spitsen: deze man moet werkelijk iets te melden hebben ...!

In Filippi 4 roept Paulus op om “ons altijd te verblijden” en “in geen ding bezorgd te zijn”. Dit is niet de eerste keer dat Paulus dit schreef. In hoofdstuk 3 lees je ook dat hij deze aansporing deed. Wat bedoelt hij daarmee? En is dat wel haalbaar voor een mens? Het antwoord daarop is verrassend.

Filippi 4:4-8, vier verzen ... dat suggereert al dat we iets te *vieren* hebben. En dat klopt ook: “Verheug je in de Heer, altijd.” Laten we eerst die vier verzen lezen, voordat we daar wat op gaan inzoomen.

Filippi 4

⁴ Verheug je in de Heer, altijd!

Wederom zal ik zeggen: verheug je!

⁵ Laat jullie inschikkelijkheid
alle mensen bekend worden.

De Heer is nabij.

⁶ Weest in geen ding bezorgd,
maar laat in alles,
in gebed en smeking met dankzegging,
jullie verzoeken bekend worden naar God toe.

⁷ En de vrede van de God,
die superieur is boven elk denken,
zal als in een vesting
de harten en gedachten van jullie bewaren,
in Christus Jezus.

Deze vier verzen zijn het onderwerp en we beginnen bij de mooie woorden: “Verheug je in de Heer, altijd.” Of zoals de NBG-vertaling zegt: “Verblijdt u in de Heer, te allen tijde”. En dan die herhaling: “Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!”

Dat zijn prachtige woorden, maar wat betekent dat “verheug je” of “verblijdt je”? Het lijkt simpel, maar wat is dat nu eigenlijk?

In de eerste plaats moet je vaststellen dat, als zo’n oproep gedaan wordt, ook meteen wordt verondersteld dat er ‘een heugelijk feit’ is, want je verheugt je *in* of *om* iets. Je kunt niet zomaar iemand het commando

geven: “verheug je”. “Ja”, vraag je dan, “waarin dan wel?” Of: “waarom dan wel?” Dat betekent dus dat er iets moet zijn dat een *reden* geeft om je verheugen.

Dat is de veronderstelling: er is een heugelijk feit, of er zijn heugelijke feiten. En vervolgens geldt daar dan die aansporing om dat te vieren, om dat als een feest te beleven. Wat Paulus hier eigenlijk zegt is: verheug je in de Heer, altijd, want er is een reden om je te verblijden.

Hoe was die uitspraak ook alweer? “Het leven is een feest” – waar trouwens lang niet iedereen het mee eens is – “maar je moet zelf de slingers ophangen”.

Er is in elk geval *een reden* om ons te verheugen ... en vervolgens gaan wij dit vieren en dat is wat ‘verheugen’ is. Je daarin verblijden en je op dat heugelijk feit focussen en de slingers op te hangen. Want als je een feest gaat vieren, tref je aanpassingen om dat feestelijk aan te kleden.

2. Het feit dat Jezus Christus Heer is

Filippi 4

4 Verheug je in de Heer, altijd!

Wij hadden vroeger bij ons op de kwekerij een Egyptenaar werken die probeerde Nederlands te leren en toen had mijn vader hem een oude Statenvertaling gegeven. Hij kon goed leren en leerde hele bijbelpassages uit zijn hoofd. En toen zei hij op een ochtend een keer: “Ik heb iets geleerd.”

Hij vertelde wat hij gelezen had in Spreuken 15:15 en hij noemde de woorden. Hij wist niet precies hoe je dat moest uitspreken, maar ik hoor het hem nog zeggen: “*Voor de blijmoedige ies et altied fiest.*” Dat is een anekdote die me altijd bij zal blijven, want ik denk dat dat buitengewoon belangrijk is.

“Verheug je” is natuurlijk het grote geheim van hetgeen in Filippi 3 en 4 geschreven staat. En dit is niet zomaar ‘*be happy*’. Ja, oké, maar hoe dan wel? Waarin verheug je je dan? En hoezo ‘je geen zorgen maken’?

Het gaat om de woorden “in de Heer”. Dat wil zeggen: het feit dat er Iemand is die *Heer* is, is de reden dat je je altijd kunt, en mag, verheugen.

Ik moet er wel iets bij vermelden. De gangbare voorstelling van dat begrip ‘Heer’ is nu niet bepaald een reden om deze oproep van Paulus te begrijpen. Want ik heb in het verleden vaak genoeg gehoord dat mensen zeggen: “Ja, God is in Jezus Christus Redder. Maar Hij is niet alleen Redder, Hij is ook Héér. En dat wijst op onze verantwoordelijkheid. Dat geeft aan dat wij niet alleen maar mooie dingen *krijgen*, maar dat we ook *plichten* hebben.”

Dus *aan de ene kant* is er verlichting: gelukkig is Hij het, die jou redt. Maar *aan de andere kant* betekent het feit dat hij jouw Heer is, dat jij dan wel moet doen wat Hij zegt. Dat is het gangbare verhaal. Het is niet

alleen maar mooi, het is niet alleen maar genade, het is óók wet. Het is niet alleen maar een *voorrecht*, maar het is *jouw verantwoordelijkheid*, als een last die op je gedrukt wordt.

Alleen dat kan niet waar zijn, want dan zou het namelijk geen *bron van vreugde* zijn, terwijl het dat nu juist wél is. Deze redenatie maakt de oproep compleet onbegrijpelijk. Want als dat waar zou zijn, hoe kan Paulus dan schrijven: “Verheug je in het feit dat Hij de Heer is”? Dat geeft direct aan dat het feit dat Hij Heer is een reden is om je te verblijden!

Ik zeg u: het feit dat Jezus Christus Heer is, is nét zo goed verlichting. Overigens ‘verlichting’ in de dubbele zin van het woord. Niet alleen maar verlichting in de zin dat het een last van je afneemt, maar ook verlichting in de zin van: het doet het duister opklaren. Het maakt je denken, en alles in je hart, Licht.

3. Hij is de Heer van allen

Het Griekse woord voor ‘Heer’ is *Kurios*. De betekenis van dat woord is dat Hij alles beheerst of onder controle heeft. Mogelijk begrijp je dan ook meteen waarom dat een *bron van vreugde* is, want er is Iemand die alles beschikt, die alles in Zijn hand heeft en onder controle heeft. Als je dát gaat beseffen, dan is dat een reden om je te verblijden.

Ik zal kort een aantal voorbeelden geven van hoe het gegeven dat Hij *Kurios* is, een bron van vreugde is.

1Korinthe 1

³¹ ... opdat het zij,
gelijk geschreven staat:
Wie roemt, roeme *in de Heer*.

Oftewel: het feit dat Hij *Kurios* is, is een reden om te roemen.

Nog een vers:

Romeinen 10

¹² ... één en dezelfde is *Heer* van allen,
rijk voor allen, die Hem aanroepen ...

Let op: ‘Heer *van* allen’ betekent niet (zoals ten onrechte in de NBG-vertaling staat) ‘Heer *over* allen’ – dat is een heel groot verschil. ‘Heer van allen’ wil namelijk zeggen dat Hij de Heer van ál die miljarden mensen is, Hij ís hun Eigenaar.

Ik begrijp best dat men aan dat gegeven gemorreld heeft, want hoe was het ook alweer ...? In de Heidelbergse catechismus staat dat “Uw enige troost in leven en sterven is, dat u het eigendom bent van Jezus Christus” en dat wordt dan als een *exclusief gegeven* gepresenteerd: Hij is ‘de Heer van gelóvigen’.

Nee, Hij is de Heer van allen! Hij is de Heer van iedereen. Gelovigen erkennen dat. Elk mens is Zijn eigendom, dát is het evangelie. Dat is de

enige troost; niet alleen maar voor een exclusief groepje, het is de waarheid voor elk mens.

Me dunkt een reden om je te verblijden, om tegen iedereen te vertellen: “Hij is jouw Redder, Hij is jouw Heer, want je bent van Hem, want je bent gekocht en betaald.” Ja, dat geldt voor *é*lk mens. En het bijzondere van een gelovige is, dat je dat mag erkennen. De waarheid is onverminderd van toepassing op elk creatuur, op elk mensenkind.

We gaan nu naar een tekst in 1Korinthe 15:

⁵⁸ ... wees standvastig,
onwankelbaar,
te allen tijde overvloedig
in het werk van de Heer,
wetende, dat uw arbeid
niet vergeefs is *in de Heer*.

Arbeid die *vanuit Hem* geschiedt, is niet vergeefs. Dat komt omdat Hij Heer is. Dat is temeer een reden om je te verblijden: hetgeen je doen mag is niet tevergeefs of voor niks. Dat is iets wat bemoedigt en het is een reden om te *in Hem* roemen.

Paulus zegt in 2Korinthe 2:12: “Toen ik nu te Troas was gekomen (...) en mij een deur geopend was *in de Heer ...*”. De Heer is bij machte deuren te openen of te sluiten als Hij dat goed acht.

Hieruit blijkt eveneens dat Hij alles onder controle heeft en dat is een bron van vreugde en kracht. Daarover gaat de volgende tekst:

Efeze 6
¹⁰Voorts, wees krachtig *in de Heer*
en in de sterkte van Zijn macht.

Ook hier weer “in de Heer”, want in Hem vind je alle kracht die je nodig hebt. Zie je? Je hebt zoveel reden om juist daarom omhoog te kijken. Naar Hem die het allemaal onder controle heeft, die met recht *Kurios* is. En aangezien dat altijd zo is, heb je altijd die bron van vreugde.

Het leven heeft talloze variabelen. Als er één constante in het leven is dan is dat: dat het allemaal voortdurend verandert. De wisselingen van het lot, de omstandigheden, privé of op het werk. Je kunt door van alles worden belast en beladen. Wat dacht je trouwens van gevoelsmatige wisselingen? Kortom, dat is allemaal aan variatie onderhevig. En we zeggen dan: “Het leven heeft zijn vreugde en zijn verdriet. Een lach en een traan.”

Maar er is in ál die variatie één Constante ... en dat is: er is *één Heer*. Namelijk: Hem die alles beschikt en die alles in handen heeft en bij Wie het allemaal in goede handen is. Dat gegeven is een voortdurende bron van vreugde, want ook al zijn de omstandigheden in uw leven, in uw omgeving of in heel de wereld, steeds aan verandering onderhevig (wat soms heel belastend kan zijn, ik doe daar niks aan af): er is één Heer, die alles op een Goddelijke wijze in de hand heeft. En aangezien dat zo is, hebben we altijd die bron ter beschikking om ons te verheugen. Dat heugelijk feit is er altijd!

4. Verblijden in de Heer

Filippi 4

4 Verheug je in de Heer, altijd!

Wederom zal ik zeggen: verheug je!

Ik gaf het al eerder aan: deze brief borrelt van vreugde en Paulus wordt niet moe dat te herhalen. Het zijn woorden die je voortdurend nodig hebt, omdat het ‘geestelijke vitaminen’ zijn. Paulus schrijft dan ook in Filippi 3:1: “Voor het overige, mijn broeders, verheug je in de Heer.” En hij vervolgt: “Dezelfde dingen aan jullie te schrijven is voor mij inderdaad niet vervelend, voor jullie echter zekerheid.”

Herhaling van deze dingen bepaalt je weer eventjes bij de les. Het zet je denken en focus op scherp. En dat is hard nodig, want met al die wisselingen van het lot, kun je zo gemakkelijk weer afgeleid en afgetrokken worden van de dingen waar het wérkelijk om gaat. En dat gaat altijd ten koste van de vreugde! Daarom is het belangrijk en noodzakelijk om daar steeds opnieuw bij bepaald te worden.

Paulus zegt dat het voor hem niet vervelend of bezwaarlijk is om dezelfde dingen te schrijven, want voor de lezers van zijn brieven “is het zekerheid”. Dat wil zeggen: het bevestigt precies datgene, waar je *vastheid* in moet krijgen wil je in de praktijk ook wérkelijk geestelijke vreugde kunnen ervaren. Je kunt natuurlijk gaan theoretiseren over ‘een blij leven’, maar dit zijn typisch van die dingen waar je het niet over moet hébben; het is juist de bedoeling dat je daaruit lééft.

We praten niet *over* blijdschap, we praten *vanuit* blijdschap, anders is het theorie. Door een ontvangen besef van de waarheid dat Hij Heer is, is er altijd een reden om je te verblijden.

5. De Heer is nabij

Filippi 4

⁵ Laat jullie inschikkelijkheid
alle mensen bekend worden.
De Heer is nabij.

Hoe je dit leest hangt af van de vertaling die je voor je hebt. Als je een Statenvertaling hebt, staat er in plaats van *inschikkelijkheid* ‘bescheidenheid’, maar dat is *nét* niet helemaal de gedachte. De NBG-vertaling zegt ‘vriendelijkheid’: “Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend.” Dat woord zit er tegenaan. In de Statenvertaling staat ‘welwillendheid’ en dat is nog het meest in overeenstemming met de oorspronkelijke tekst.

Ik zeg niet dat deze begrippen totaal verschillend zijn, want voor een groot gedeelte is er een zekere overlapping, maar het neemt niet weg dat ‘inschikkelijkheid’ of ‘welwillendheid’ toch iets anders is dan bijvoorbeeld pure vriendelijkheid. Het Griekse woord is *epieikēs* en heeft de betekenis van ‘zich schikken in de omstandigheden’.

Inschikkelijkheid is een houding die te maken heeft met de omstandigheden die zich voordoen en het vermogen om je daar in en naar te schikken. Er zijn zoveel dingen in het leven die je nu eenmaal niet kunt sturen en dan komt het erop aan dat je dat welwillend accepteert. Dat is iets anders dan de houding ‘het is niet anders’. Dat is geen inschikkelijkheid, want daar kan zelfs wrok in zitten.

In Filippi 2:14-15 had Paulus al gesproken over “dat we alles zonder morren zouden doen, als lichtende sterren”. Dát is welwillende acceptatie: zonder morren je aanpassen.

‘Inschikkelijkheid’ heeft dus te maken met het vermogen je aan te passen. Het is wel leuk dat het woordje ‘schik’ daar in terugkomt, want dat refereert aan plezier hebben en daar komt vreugde bij kijken.

Er is een Engelse spreuk die luidt: “*The survival of the fittest.*” De overleving van de sterkste – zo wordt dit veelal vertaald. Maar als je goed luistert betekent het: de overleving van degene die zich het beste aanpast. De *fittest* is degene die ‘zich fit’, die zich aanpast aan de omstandigheden – die overleeft.

De *survival of the fittest* is dus niet de sterkste. Feitelijk is dat zelfs een pleonasme, want degene die overleeft is sowieso de sterkste, daarom overleeft hij juist. Het is niet dubbelop. Nee, wie overleeft? Dat is degene die in staat is zich aan te passen aan de wisselende omstandigheden en zich daar welwillend in schikt.

Om een lang verhaal kort te maken: Paulus zegt hier dat alle mensen zouden weten hoe je in staat bent je te schikken. En dit heeft alles te maken met wat hij in het voorgaande vers gezegd heeft, namelijk: dat je je verblijdt in het feit dat er één Heer is die alles in handen heeft. Hij bestuurt alles, Hij stuurt en leidt de omstandigheden en gaat daarin Zijn weg. En Zijn weg heeft de beste uitkomst, maar ook de route die Hij daarin kiest is het beste. Als je dat weet, is dat een wetenschap die als vrucht heeft:

- dat je je verblijdt;
- dat het je de kracht geeft, het vermogen.

De logica is dat je je dus ook schikt. En dus dat je tevens niet mort, integendeel: dat je de dingen welwillend accepteert en dat je je daarin voegt. En deze instelling bescheidenheid en vriendelijkheid tot gevolg heeft, allemaal tot je dienst, maar die inschikkelijkheid is het beslissende element.

Wat ik benadruk is: het gaat om het feit “Hij is Heer”. Ik hoef niet eens terug te verwijzen, want dat had Paulus niet alleen maar in het voorgaande vers gezegd, hij zegt het hier weer: “Laat jullie inschikkelijkheid alle mensen bekend worden” en hij vervolgt: “De Heer is nabij.” Die Heer waar je je *altijd* in kunt verblijden.

Alles is in goede handen. Hij is nabij en dat is *de basis* om je te schikken. Ik vind het prachtig zoals dat hier geformuleerd wordt. Het maakt inderdaad dat je je schikt en dat je daar zelfs een ‘reputatie’ door krijgt. Het suggereert trouwens ook dat mensen van nature helemaal niet zo inschikkelijk zijn, daarom valt het zo op als je het wel bent.

Mensen doen niet anders dan morren en klagen. Als er dus iets is wat onderscheidend is, dan is het wel inschikkelijkheid. Namelijk die welwillende gezindheid en de mentaliteit die uitstraalt: ze kunnen allemaal mopperen en klagen wat ze willen, maar ik weet dat het allemaal in goede handen is.

Dit is niet dat ongemotiveerde en oppervlakkige “*don’t worry, be happy*”, want dat vertelt namelijk niet het geheim. Paulus geeft het geheim aan: “er is een Heer”. Maar veel mensen begrijpen dat niet. Sterker nog, ‘in de Heer’ is een beetje een spotterm. En christenen kunnen vaak niet uitleggen waarom het een vreugde is, omdat men er iets dat belastend is van heeft gemaakt. Men heeft het besef nog niet ontvangen dat alles écht in goede handen is en dat Hij de Heer *van allen* is. En daardoor missen zij wérkelijke vreugde.

6. Een ongelimiteerde Bron van vreugde

Als Paulus op *de Heer van allen* wijst, dan wijst hij op een *ongelimiteteerde* Bron van vreugde. En Paulus, vanuit de gevangenis, die bepaald wist waar hij het over had, zegt tegen de Filippiërs: daar – bij die Heer – moet je wezen. Hij ging ze daarin voor. Het was niet dat hij het aan anderen schreef terwijl hij het zelf niet had. Nee, hij wilde dat ze zouden delen in wat hij mocht kénnen. En hij blijft hen daaraan herinneren, dat is feitelijk wat hij doet.

De Heer is nabij, Hij is er altijd. Het gaat niet zozeer om dat de komst van de Heer nabij is; het gaat om de Heer Zèlf, Hij is altijd dichtbij.

In Handelingen 17 is Paulus in Athene op de Areopagus aan het woord en dan spreekt hij over de God, Die hemel en aarde gemaakt heeft. En vervolgens zegt hij dan in vers 27: “hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons”.

Waarom is dat zo? Dat geeft vers 28 aan: “in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij”.

En zo is God ook niet ver weg, Hij is onze *leefomgeving* want Hij omvat heel de schepping. In Hem leven wij en waar we ook heen gaan, we kunnen nooit buiten Hem om. Dat zegt David eveneens in Psalm 139: “Steeg ik ten hemel, U bent daar. En maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde, U bent daar net zo goed. Waarheen kan ik vluchten voor Uw aangezicht?”

God omgeeft je van achteren en van voren, je kunt nooit voor Hem vluchten. Waar je ook gaat, in welke omstandigheden je ook bent en in welke gemoedstoestand je ook verkeert, Hij is er altijd.

Mensen rekenen daar niet altijd mee en beseffen dat lang niet altijd, maar wil je hieruit kunnen putten, dan moet je wel wéten dat die Bron er is. En dat is precies wat je eigenlijk doet op het moment dat je het evangelie vertelt; je vertelt het goede bericht zodat mensen op de hoogte

worden gebracht, zodat ze het wéten. Je kunt je alleen maar verheugen als je dat goede bericht hoort! En op het moment dat je het wéét, kun je er ook uit gaan leven.

Ik gaf al eerder aan dat de omstandigheden in het leven zo wisselend zijn, dat we voortdurend, echt dagelijks, hieraan herinnerd dienen te worden. Dit zijn woorden waar je echt geen genoeg van kunt krijgen; om er elke dag weer opnieuw bij bepaald te worden. Je wordt wakker en meteen Filippi 4: Hij is er. Dat is waar het om gaat. Dan maak je een goede start en stap je met het goede been uit bed. Gewoon in deze waarheid staan, dan kan het ook niet meer misgaan. De Heer is nabij!

7. Een geweldige wétenschap

Filippi 4

⁶ Weest in geen ding bezorgd,
maar laat in alles,
in gebed en smeking met dankzegging,
jullie verzoeken bekend worden naar God toe.

Er staat dus niet: “Je mag niet bezorgd zijn.” Als je het pedagogisch bekijkt zou dat natuurlijk een bizar commando zijn. Iemand is bezorgd en dan zeg jij tegen iemand: “Je mag niet bezorgd zijn.” Wat je dan feitelijk doet, is nog een zorg neerleggen bij de zorgen die de ander al heeft. Want hij of zij was al bezorgd en nu ga je die persoon ook nog eens vertellen dat dát niet mag!

Oké, je moet geattendeerd worden op bepaalde dingen die je misschien vergeten kunt zijn, maar je bent niet ‘voor de lol’ bezorgd, je ligt niet ‘voor de lol’ ’s nachts wakker. Er zijn zoveel redenen om bezorgd te zijn en dan krijg je óók nog eens te horen “je moet je verblijden”. Ik noem dat *evangelisch wetticisme*. Dat zijn lasten die een mens niet kan dragen. Je kunt niet ‘op commando’ blij zijn, je kunt niet zeggen: “Ik krijg nu te horen dat ik niet bezorgd mag zijn, dus dan leg ik mijn zorgen neer.” Zo werkt dat niet, dat weten we allemaal. Maar dat zegt Paulus ook niet. Het gaat er niet om dat je niet bezorgd mag zijn. Wat Paulus zegt is: *er is een Heer* en dus wordt er voor je gezorgd. En weet je wat de grote kracht daarvan is? Dan wordt niet verteld wat je moet doen, er wordt jou geen techniek voorgehouden. Nee, je wordt *ontzorgd*. Want op het moment dat je je realiseert: er wordt voor mij, en voor deze wereld, gezorgd, dan wordt het draaglijk, want er worden zorgen van je afgenomen en dat is het grote geheim.

Maar het is één ding dat dat de waarheid is, alleen het gaat erom dat je erbij bepaald wordt. Er zijn zoveel redenen waarom mensen zich zorgen maken. Mensen kunnen zich zorgen maken over hun huwelijk, over hun gezin, over de kinderen, over hun gezondheid of over hun werk,

enzovoorts. Alleen wat een enorm verschil maakt het als je weet: er is een Heer, dus er wordt voor ons gezorgd.

Op het moment dat dát Licht straalt, verdwijnen de zorgen. Waarom? De omstandigheden worden niet anders, maar ineens ben je jezelf ervan bewust dat, waar je onder gebukt gaat, niet jouw zaak is. Het ligt niet op jouw bordje, het is Zijn zaak.

Er zijn zoveel dingen waar wij ons zorgen over maken en nóóit heeft dat een rendement. Ooit hoorde ik een mooie oneliner: “Zorgen moet je doen, niet maken.” Je zorgt voor familie, je naasten, et cetera. Ik bedoel: daar doe je iets voor, daar heeft de ander iets aan. Maar zorgen máken heeft geen enkel rendement. Ik heb nog nooit iemand horen zeggen: “Nou, ik heb gelukkig heel de nacht van bezorgdheid wakker gelegen en daar heb ik echt iets aan gehad.” Sterker nog, het heeft een negatief rendement, want je nachtrust is verspild.

Het feit dat je jezelf geen zorgen maakt, is niet oppervlakkig. Het is juist echte ernst, als je tenminste het geheim kent. Je neemt namelijk *de waarheid* ernstig dat er één God is en één Heer. En dat ontzorgt je, dat verlicht je. Alle lasten worden dan van je afgenomen, het is een geweldige wétenschap.

8. Met dankzegging bekendmaken

Filippi 4

⁶Weest in geen ding bezorgd,
maar laat in alles,
in gebed en smeking *met dankzegging*,
jullie verzoeken bekend worden naar God toe.

Mensen vragen weleens: “Mag ik daarvoor bidden?” Ik zou niet weten waar je niet voor zou mogen bidden. Het feit dat Paulus hier “in alles” zegt, is zo mooi. Eerst, in vers 4, was het “altijd”, nu is het “in alles”.

In alle omstandigheden zijn er dingen, dat je verzoeken hebt; waar je zo ernstig van hoopt dat dat op een bepaalde manier zou worden opgelost. Je hebt een verzoek en je smeekt God dat het zo zou gaan. En Paulus geeft aan: doe dat maar gerust. Als het iets is dat op jouw hart drukt, bid ervoor; in alles, door gebed en smeking met dankzegging.

Dat laatste is een combinatie die misschien niet direct voor de hand lijkt te liggen. Maar als je weet dat er één Heer is, dan ga je dit doen met dankzegging, dus eigenlijk al *bij voorbaat dank*.

Mogelijk ben je ziek en je bidt de Heer voor genezing. Dat kan, waarom niet? Waarom zou je de Heer niet mogen bidden om genezing? Hij kan je toch genezen? Ja, natuurlijk! Maar dan staat er een heel leger mensen klaar die zeggen: “Hij gaat dat ook doen.” Alleen dát heb ik niet gelezen in de Schrift, tenminste niet in verband met deze tijd. Het is wel zo dat wát de Heer ook doet, het altijd goed is. Dus hier kun je Hem bij voorbaat danken voor het feit dat Zijn weg de beste is.

Iemand zei ooit eens: “Als wij om zilver vragen, dan geeft God goud.” Dan heb ik een leuke theologische vraag: als wij om zilver vragen en God geeft goud, heeft Hij jouw gebed dan verhoord, ja of nee?

Deze vraag is moeilijk, maar eigenlijk is hij heel eenvoudig. Je weet namelijk nooit wat je vraagt. Je vraagt natuurlijk dingen die je vurig

hoopt, maar of dit 'het beste' is, dat weet je niet. Waarom niet? Omdat je als mens slechts een heel beperkt gezichtsveld hebt. Maar je weet één ding wel: dat is dat God, alles zal laten samenwerken ten goede (Rom.8:28). Alles!

Filippi 4

¹⁹ Mijn God zal
in al jullie behoeften
naar Zijn rijkdom,
in heerlijkheid,
compleet voorzien,
in Christus Jezus.

Hij heeft jouw leven, en heel de schepping, in Zijn hand. En Hij leidt alle dingen naar Zijn voornemen. Dit alles betekent dat we bij al onze gebeden en smekingen, altijd bij voorbaat al kunnen gaan danken. Weer een reden om je te verblijden, inderdaad met dankzegging.

Onze verzoeken maken we bekend bij God, terwijl onze inschikkelijkheid bekend is bij alle mensen. Dat zijn de verhoudingen. En weet je wat dan zo geweldig is? Op het moment dat je bidt en smeekt met dankzegging, word je er ineens bij bepaald: er wordt voor mij gezorgd en voor Hém is niets onmogelijk.

9. De vrede van de God

Filippi 4

7 En de vrede van de God,
die superieur is boven elk denken ...

Ten eerste staat hier: “de vrede *van* God”. Dat is belangrijk, er staat niet: “de vrede *met* God”.

Elders spreekt Paulus dat wij “vrede hebben met God” (Rom.5:1), maar dat is iets heel anders. ‘Vrede met God’ geeft aan dat er eerst sprake was van vijandschap; ik was van Hem vervreemd, maar nu ik Hem mag kennen als Vader, is er vrede naar Hem toe. Dat is de vrede *mét* God: de verhouding is er een van vrede, van harmonie, waar de vijandschap en de vervreemding totaal verdwenen is. Maar de vrede *ván* God – neem die term gewoon heel letterlijk – is de vrede die God Zelf heeft.

God heeft vrede. Waarom? Wel, God weet: alles gaat naar Mijn plan. Er gaat bij Hem niets mis. Waarom hebben wij geen vrede, waarom zijn wij bezorgd en waarom hebben wij geen vreugde? Omdat wij denken dat er van alles misgaat, dáárom zijn we bezorgd. Maar denken we nu werkelijk dat Gods troon wankelt met alle vragen en moeite die wij hebben? Omdat het daar op aarde ‘allemaal zo moeilijk’ gaat?!

Nee, het geweldige is: er is één God, Die Schepper is van hemel en aarde. Die alles overziet, Die alles kent. En alles gaat naar de Raad, naar de bedoeling van Zijn wil.

Ik zeg weleens: “Hij is nog steeds op plan A”, maar eigenlijk moet ik niet eens in die termen praten. Er is geen ‘plan A’, want er is maar één plan. ‘Plan A’ suggereert dat er nog een ‘plan B’ zou zijn.

Er is geen ‘plan B’ en ook geen ‘plan A’. God heeft een plan van tijdperken, en dat gaat *minutieus*, tot in het kleinste detail, volledig goed, in alle opzichten! Dat is een onvoorstelbare wetenschap en daar

begrijpen wij als mensen helemaal niks van. Daarom staat er: “De vrede van de God.”

De vrede die Hij heeft is superieur. Dat wil zeggen: het gaat elk denken te boven. “Alle verstand”, zegt de NBG-vertaling. Geen mens begrijpt dat. Sommige mensen denken dat je die vrede alleen maar kunt hebben als je ook gaat begrijpen waarom de dingen zo zijn. Maar wat begrijpen wij nu?

Weet u wat meer dan genoeg is? Hem vertrouwen. Dat Hij begrijpt waarom de dingen gaan zoals ze gaan. En omdat ik Hem vertrouw, heb ik vrede; de vrede die Hijzelf heeft.

Hoe staat het geschreven in een lied?

“... een sterke Hand,
die nooit heeft misgetast ...”

En in de berijmde psalm 89:

“... hoe ’t vast gebouw van Uwe gunstbewijzen,
naar Uw gemaakt bestek, in eeuwigheid zal rijzen ...”

God heeft als ‘Architect’ een plan en daarin is alles tot in detail en in fasen opgetekend en het verloopt perfect! Dát is de vrede van God. Ik begrijp er niets van en ik hoef het ook helemaal niet te begrijpen, maar Hij heeft alles vast in handen.

Filippi 4

7 En de vrede van de God,
die superieur is boven elk denken,
zal als in een vesting
de harten en gedachten van jullie *bewaren*,
in Christus Jezus.

De vrede van de God transcendeert; het gaat elk begrip te boven. Als in een vesting zal Zijn vrede onze harten en gedachten bewaren. Dat betekent dat alle innerlijke processen die in je gedachten gaande zijn, worden bewaakt, door de vrede van God worden beschermd als door

een dikke muur. Dit vind je meestal niet zo in de vertalingen, maar het woord dat hier letterlijk staat is *bewaken*, zoals een burcht bewaakt wordt met wachters. Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt, heeft namelijk te maken met schildwachten.

Zorgen maken is *ineffectief*, want dan ga je iedere keer hetzelfde rondje draaien en daarmee kom je geen stap verder. Maar je gedachten *effectief* gebruiken, is het resultaat van het kennen van de vrede van God. Dan zijn namelijk een heleboel dingen, waarover je jezelf – naar de mens gezien logischerwijs – zorgen zou kunnen maken, van je afgevallen. En kun je je denkvermogen veel effectiever inzetten, waar het ook voor gegeven is.

10. Het allerbeste einde

Filippi 4

7 En de vrede van de God,
die superieur is boven elk denken,
zal als in een vesting
de harten en gedachten van jullie bewaren,
in Christus Jezus.

En dan staat er, ter afsluiting, bij: “in Christus Jezus”, want dáár is onze positie. Daar had Paulus in deze brief al eerder over geschreven en dat is het uitgangspunt. Hij schrijft aan gelovigen, aan mensen die weten: ik ben verbonden met Christus Jezus, met Hem gestorven, met Hem in nieuw leven, God rekent mij als één met Hem en Zijn toekomst is mijn toekomst.

In dat besef dagelijks te mogen leven, is het gróóteste wat er is. Die vreugde en díe vrede en dát leven, zonder die belasting van zorgen maken, is niet iets wat is weggelegd voor de toekomst, dat is *nu* al gewoon beschikbaar, nabij. Je moet het wéten, er iedere keer weer aan herinnerd worden. Begrijp wat het betekent dat er *één Heer* is, dat alles in goede handen is.

Het laatste wat ik er over wil aangeven, is dat er hindernissen zijn die het je echt onmogelijk maken om die vrede werkelijk te kennen. Dat komt omdat er gedachten en/of leerstellingen zijn, die je ervan weerhouden.

Als je bijvoorbeeld denkt dat het ooit in het verleden ‘mis’ is gegaan, dan heb je geen God, want dan heeft Hij níet alles onder controle.

Dat is helaas wel wat de theologie ons heeft willen wijsmaken en nog steeds: “het is ooit misgegaan en nu gaat God redden”. Dat is eigenlijk alweer ‘plan B’, maar dan heb je geen Heer. Dan is het dus niet onder controle, het is een drama!

Nu zou je kunnen zeggen: “Dat is alleen maar een leer.” Maar het heeft direct gevolgen voor heel het denken, voor je hart en voor je gedachten. Het zet je op een dwaalspoor. En als je eenmaal in dat stramien denkt dat het ooit is misgegaan, dan is de volgende stap: het komt ook nooit meer goed.

Maar wij wéten – dat is *de essentie* van het goede bericht –: alles is in Zijn hand, er gaat nooit iets mis en Hij brengt alles tot het allerbeste einde voor heel de schepping, voor heel de mensheid, voor iedereen (1Kor.15:22-28; Kol.1:20)!

Dát is geluk en dát is vrede.

Stichting Evangelie Om Niet

“... want allen zondigen
en lijden gebrek aan de heerlijkheid van God,
en worden *om niet* gerechtvaardigd in Zijn genade,
door de vrijkoping die in Christus Jezus is ...”

– Romeinen 3: 23, 24

Meer gratis uitgaven van St EON op evangelieomniet.nl

In Filippi 4 roept Paulus op om ons "altijd te verblijden" en "in niets bezorgd te zijn". Woorden die gemakkelijk als *een last* kunnen klinken. Want wat als je juist níet blij bent? Wat als de zorgen je 's nachts wakker houden? Zulke oproepen lijken dan eerder extra ballast dan bevrijding.

Maar Paulus schrijft geen geboden, hij legt geen verplichtingen op. Zijn oproep is geen moreel appèl, maar een verwijzing naar wat wáár is. Hij schrijft vanuit gevangenschap, met een vrijheid die dieper gaat dan omstandigheden.

Het geheim ligt niet in wat wij doen, maar in wat wij wéten: er *ís een Heer*. Hij beschikt alles, Hij draagt alles, Hij zorgt voor alles. Deze *wetenschap* neemt zorg weg, omdat het besef dat niets uit Zijn hand valt rust geeft. Geen techniek of truc, maar het weten dat er Eén is, die alles leidt naar het allerbeste einde.

goedbericht.nl